

A MAFE nyilatkozata a hatósági internetes szabadalmi adatbázisból történt letöltési ügygel kapcsolatosan

A MAFE, mint a feltalálók érdekeiért eljáró egyesület figyelemmel kísérte az elmúlt időszakban, a címben említett ügyet, tájékozódott több módon tagjai érdekében. A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala szabadalmi adatbázisába, hatósági vizsgálat megállapítása szerint, két belföldi számítógépről, több mint nyolcszáz alkalommal jogosulatlanul beléptek, és abból még nem publikált adatokat töltöttek le. Mindez 2013. augusztus 27. és szeptember 16. között egy biztonsági résen keresztül hatolva történt.

Az SZTNH, miután tudomására jutott az illegális letöltések ténye, szeptember 16-án azonnal intézkedett az adatbázis magasabb szintű védelmének érdekében.

Az eset a hazai sajtóban széles nyilvánosságot kapott. A média nem volt kíváncsi a legilletékesebbek, a feltalálók álláspontjára. Ezt pótolandó, a Magyar Feltalálók Egyesülete e nyilatkozatban közreadja azt.

1. A biztonsági rés átlagos számítógépes ismeretekkel rendelkező felhasználó számára rejtett volt. Annak felfedezéséhez bizonyos fokig ismerni kellett az SZTNH belső adatbázisánál használatos struktúrát, hogy tudatos lépésekkel be lehessen jutni a zárt adatokhoz. Ezért az adatletöltés csak szűk körben történt. A biztonsági rés megtalálása az adatvédelem szempontjából fontos, elismerésre méltó tett volt. Elítélendő viszont, hogy a hibát megtaláló szabadalmi szakember, illetve vezetése alatt álló társadalmi szervezet, nem jelezte azonnal a hiányosságot a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalának.
2. A sajtó közvetítésével a közvéleményünkben az a kép alakulhatott ki, mintha az SZTNH hibája következtében súlyos kár érte volna azokat a hazai „fejlesztőket” azaz a feltalálókat, akiknek bejelentéseit még nem tették közzé, mert találmányaikat „ellophatják”. Ez egy szenzációhajhász, alaptalan megállapítás. A feltalálók alkotásainak jogvédelme a bejelentés pillanatában ébred, tehát nem volt mit „ellopni”.
3. A sajtóból az derült ki, mintha az SZTNH hibája következtében üzleti titkok kerültek volna nyilvánosságra. Véleményünk szerint az eset két okból nem számít publikálásnak. Egyrészt mert a dokumentumokhoz történő hozzájutáshoz ki kellett „találni” annak a módját, valamint, ha az adathoz hozzá is jutott valaki, akkor a számítógépe pontosan azonosítható volt.
4. Egy szabadalom egy állam által garantált monopólium, ami a benne foglalt találmányi gondolatnak a köz számára történő megismertetéséért, azaz megfelelő szintű technológiai kitanításért jár. Egy szabadalmaztatni kívánt találmány sorsa végső soron a nyilvánosságra kerülés. A mai technika gyors változásai egyenesen megkövetelik, hogy a találmányok a bejelentést követően, nem megvárva a hatósági közzétételt, nyilvánosságra kerüljenek. Negyedszázados tapasztalataink szerint, hasznosítási sikereket azok a feltalálók érték el, akik a bejelentést követően a közzététel megelőzve, innovációs fórumokon nyilvánosságra hozták műszaki alkotásaikat. Azok pedig, akik tétlenül várták szabadalmaik megadását, alig találtak hasznosítóra. Ezért tehát, ha lett is volna nyilvánosságra kerülés, még akkor sem történt volna kár.

Budapest, 2014. február 27.